

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apis Argvmentosa P. Georgij Schrötelij

Schrötel, Georg

Coloniæ Agrippinæ, 1633

Apostrophe Ad Parthenios Sodales.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46515](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46515)

alij quicunque huius Reginae singulares cultores, omni Virtutum pulchritudine ornati sint necesse est.

5.

Et vero quid de augustissimæ huius Reginae dulcissimis liberis dicam? qui clamare audent, monstra te esse Matrem, ausu plane heroico. Qui Deum in cœlis patrem suum appellare audent, pro filio se agnosci, & haberi vult; Ergo & Matris Dei filium se profitetur. Multum autem est, vt huius Reginae filij nominemur, & simus: si filij; & hæredes.

APOSTROPHE
AD PARTHENIOS
SODALES.

IVnior Tobias laudatissimorum suorum parentum, & cognationis suæ, a omnisq; honestatis memor,

a Tob. c. 8.

mor, Saram nouam coniugem suam, ad orationem noctu excitans hortatur, ne quid contra decorum fortè agerent, hoc vno argumento ad persuadendum vsus, filij quippe Sanctorum sumus. Ego verò aliquid amplius ausim dicere, ò Virginei cœtus decora, singulares Deiparæ Virginis cultores; memores simus altissimæ nostræ profapiæ, quia filij tantæ Reginae sumus. Vultis plus dicam? nostis illud Regij Psaltis, *bego dixi Dñi estis vos, & filij excelsi omnes.* Ad imaginem certè & similitudinem Dei creati sumus: æternum nos regnum manet. Crediti sumus tutelæ beatissimorum illorum spirituum, *qui semper vident faciem Patris, qui in cœlis est;* his mandatum de nobis, vt in manibus suis portent nos. Sobolem Regiam indoles quoque Regia decet; nil nisi altum sapere; quæ sursum sunt, sapere iubemur, nō quæ super terram. *a Regnum nostrum non est de hoc mundo:*
a Esca

a Tob. c. 8.

b Psal. 81. c Ioan. 18.

b *Esca & potus non est regnum Dei ; c
nec caro & sanguis regnum Dei posside-
bunt. Vixistis quidem aliquando in serui-
tute peccati, sed liberi facti estis, sed san-
ctificati estis, sed iustificati estis. d erit,
vosmet seruate Socij, quando patrocini-
ante nobis Matre nostra Regina cœli,
post momentaneum hoc & leue tribu-
lationis nostræ, vocabimur ad Regnum,
quod paratum est nobis à constitutione
Mundi. e Volo Pater, inquit filius Dei;
vt vbi ego sum, illic sit & minister meus.
Idem mihi de Regina Matre nostra per-
suasissimū habeo, vt dicat filio suo. Volo
I E S V fili mi, vt vbi ego sum, illic sint &
mei amantes, ac feduli cultores.*

a Rom. 14. b I. Cor. 15. c I. Cor. 6.

d Matth. 25.

APOSTROPHE AD A V-
GVSTISSIMAM COELI REGI-
NAM.

S Alue ergo ô Regina, gaudium &
Corona Sanctorum omnium, ecce
ex hac lacrymarum valle, ad te, &
omnes.

omnes Sanctos, gestio, clamo, gemo:
Eadem regna iure quodam meo exigo.
ea parta sunt nobis pretiosissimo san-
guine dilectissimi filij tui; ijs iam fruun-
tur fratres mei, quin & ego assumor eo-
dem lytro redemptus? Magnum chaos,
dices esse, inter me, & vos. Verum id
quidem, O Augustissima Regina, sed id
ipsum gemo. Scio per te plurimos
assumptos, quia miserta es miserorum.
an non ego sat miser? Non pauca adhuc
mihi expianda esse, dices, nihil inquina-
tum ad vestram gloriam intrare. Fateor
O clemens, O pia, O dulcis Virgo: Ecce
vero in flagella paratus sum; ecce fon-
tes aquarum, quos deducunt oculi mei,
quia non custodierunt Legem Dei:
Detestor commissa, gemitus meus, &
rugitus cordis mei, à te non est abscon-
ditus. Impetrârunt alij, Publicani, &
Latrones; mihi spem non dabis? Non
frustra toto orbe Christiano salutaris,
Refugium peccatorum, Consolatrix
Afflictorum, Auxilium Christiano-
rum,

rum: ecce ad te confugio, solatium, & auxilium humillimè exposco. Non frustra electa, & præelecta es à Deo, tantis dotata gratijs, & prærogatiuis, præ Angelis, & hominibus, quo nomine non tantum genus humanum, sed & vniuersa cœlestis Hierarchia te suspicit. Audio decretum esse Deo, nihil nisi per te dare: quid ergo faciam, si à te non impetrem? Negem te posse? suspicer te nolle? impius sim, & Orco dignus. Ecce pando vulnera animæ meæ; quin & tu pandis sinum misericordiæ tuæ? Deceatne me luctari tecum, vt non sinam, donec benedicas mihi? Vin' te cogam? Ignosce Potentissima Cœli Regina, mala quæ me premunt, faciunt esse impudentem. Non displicuit olim dilectissimo filio tuo, cogi à comitibus itineris, vt cum ipsis pernoctaret in Emaus; imò per parabolam suavit, etiam cœlesti Patri suo importunum esse in petendo;

pro-

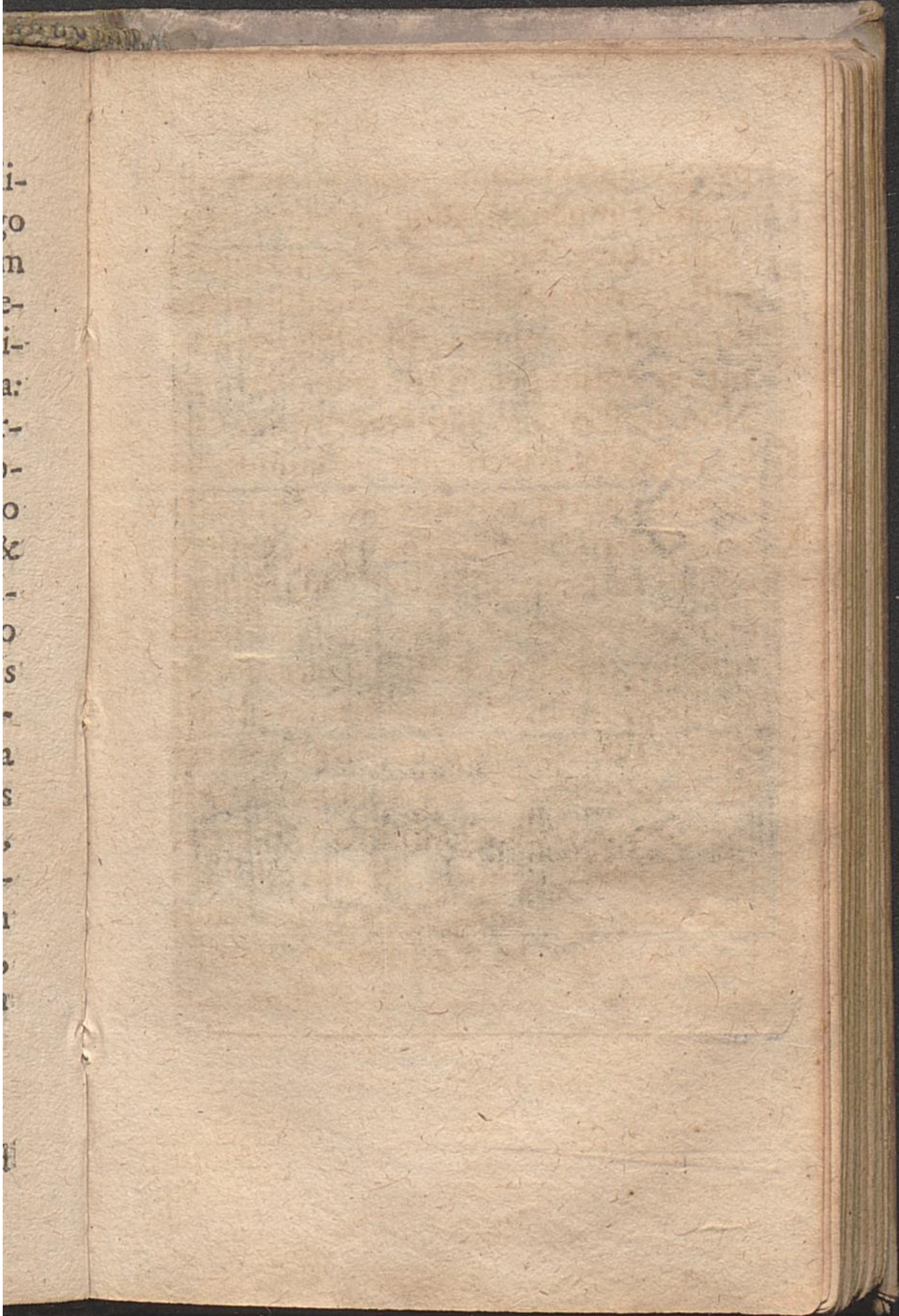
2 LUC. II.

propter ipsam enim improbitatem aliquando impetrari, quod petitur. Si ergo mihi liceat esse importuno, te Reginam misericordiae non dimittam, nisi benedicas mihi. Iure meo vtor. à Deo constituta es totius generis humani Patrona: Non deest officio suo Redemptor Orbis, irato Patri luculenta sua vulnera ostendit; quin tu quoque dulcissimo filio tuo, pro me supplicere reo, vbera tua, & viscera materna ostendis? Nosti nihil tibi negari, nemo vnquam perijt, pro quo tu filium rogasti: Nosti desideria cordis mei, nosti quibus auxilijs maxime indigeam. Eia ergo aduocata mea, vulnera me, in vno oculorum tuorum, illos tuos misericordes oculos ad me conuerte, tuo filio me reconcilia, commenda, repraesenta; gloria tua hæc est, gaudium facies Angelis Dei, & toti curiæ cœlesti, quæ tanquam præses, & Regina cum omnibus Sanctis triumphas in omnem æternitatem.

Amen.

Ad

i-
o
n
e-
i-
a:
i-
o-
o
x
-
o
s
-
a
s
v
-
r
o
r
H

*Beatus venter qui te portauit et vbera
que suxisti.*

P.O. exc.